

7 Temmuz 2026, Salı

Çift Dilli Gazete | Bilingual Newspaper

Lits & Bits 2026

mosaics of letrure world

AKM Yaklaşan Etkinlikler

Dönüşüm
Franz Kafka
Tiyatro
10 Temmuz
20:00

Le Trio Joubran
Uluslararası Filistin Dayanışma Gecesi
Konser
28 Eylül
21:00

BİR ÖĞRENCİLİK YOLCULUĞUNDAN SEKTÖR DENEYİMİNE

...Bu etkinlikte "Çeviribilimden Akademik Eğitim Yayıncılığına: Editoryal Süreçler ve Mesleki Yetkinlikler" başlıklı sunumumla bölümüm ile bir araya geldim...

>> 7'de

ANCIENT ROMAN FAST FOOD: THE THERMOPOLIUM

When buying a meal from a fast-food joint, have you ever thought about how old it was? Today, cooking your own food at home is cheaper, but we often go out to eat because it's easier and faster. However...

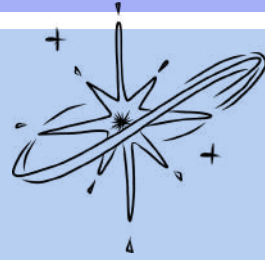
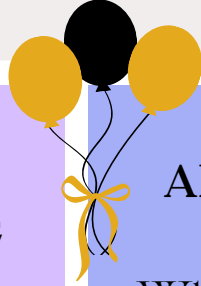
>> 4'te

GRADUATE

FİKİRDEN PROJEYE: TÜBİTAK 2209-A

TÜBİTAK söz konusu olduğunda aklınıza ne geliyor? Hayır, hızlıca düşünmenizi istemiyorum çünkü hemen hemen çoğu öğrenci TÜBİTAK söz konusu olunca "zorluk" veya "artı sorumluluk" gibi sıfatları kullanmaktan hiç çekinmiyor.

>> 6'da

Yapay Zekâ Çağında Çeviri ve Uzmanlık

Konuştuğumuz dilin algılayış biçimimizi ne denli etkilediğini hiç düşündünüz mü? Gelin, bir gün bambaşka bir bedende uyandığımızı hayal edelim. Sizce hâlâ dünyayı aynı şekilde algılar ve anlamlandırır mıydık? Örneğin, Avustralya'nın Cape York Yarımadası'nda yaşayan Kuuk Thaayorre halkından biri olalım. Bingo! Artık birer coğrafi yön uzmanlarıyız. Çünkü bizlerin günlük hayatta sıklıkla kullandığı "sağ" ve "sol" gibi yön kavramları onların dilinde mevcut değildir. Onlar dünyayı, nesnelere, mekânı ve tüm insani ilişkileri coğrafi terimlerle algılar. Yani, bizler için "dolabın solunda" olan bir tencerenin, günlük konuşmalarında birbirlerine "Nasılsın?" demek yerine "Hangi yöne gidiyorsun?" sorusunu soran bir halk için "dolabın kuzeydoğusunda" olması hiç de garip bir durum değildir. Kendi evinde dahi bazen sağını solunu karıştırabilen bizleri düşündüğümüzde, bu insanların güneydoğuyu saniyeler içinde, hata payı olmadan gösterebilmeleri konuştuğu dilin mucizesidir. Dolayısıyla, böylesine basit bir konuda bile çokça farklılık varken çeviriye yalnızca "sözcüklerin aktarımı" olarak görmek, o zengin dünyayı çorak topraklara dönüştürmekten başka bir iş değildir. Netice itibarıyla bizim dünyamızda karşılığı olan bir öge, başka bir dünyada tamamıyla karşılıksız kalabilmektedir.

Tam da bu bakış açısından yola çıkarak, ÜNİDES tarafından desteklenen ve Rus Dili ve Edebiyatı Kulübünün hayata geçirdiği proje kapsamında, 30 Nisan 2026 tarihinde bir aradaydık. Sözü öncelikle "Yapay Zekâ ve Çeviri" başlıklı sunumuyla kıymetli hocamız Dr. Öğr. Üyesi Muhammed Baydere aldı. Hocamız, yaptığı sunumda bir yandan yapay zekânın işleyiş mantığı üzerinde dururken diğer yandan çeşitli örnekler üzerinden çeviri süreçlerinde insan merkezli yapay zekâ kullanımının altını çizdi. Çalıştay, Tarih, Türk Dili ve Edebiyatı ile Rus Dili ve Edebiyatı bölümlerinden hocalarımızın farklı diller üzerinden çeviriye yaklaşımlarını aktardıkları konuşmalarıyla ve öğrenci arkadaşlarımızın sunumlarıyla devam etti. Biz de İngiliz Dili ve Edebiyatı öğrencileri olarak sevgili arkadaşım Aynure Bülbül ile "Diller ve Kültürlerarası İletişim Uzmanlığı Olarak Çeviri: Yaklaşımlar ve Stratejiler" başlıklı bir sunum yaptık. Değerli hocamız Dr. Öğr. Üyesi Hilal Öztürk Baydere rehberliğinde yürüttüğümüz titiz bir hazırlık sürecinin ardından, sunumumuza bahsettiğimiz bu algı farklılıklarını yönetebilmek için "uzman" bir çevirmenin sahip olması gereken yetilerden bahsederek başladık. Bir çevirmenin her şeyden önce kaynak metni tüm hatlarıyla okuyup anlamlandırabilmesinin, anlamlandırdığı metni hedef dilde en doğru stratejiyle yeniden inşa edebilmesinin ve bu inşa sürecinde araştırmacı kimliğini de ortaya koyabilmesinin önemini tartıştık.

Esasen uzman bir çevirmen, bir metni çevirmeden önce metne tabiri caizse alıcı gözüyle bakmalıdır. Kültürel öğeleri, dilsel farklılıkları ve nüansları fark edebilmek için bu adım oldukça önemlidir. Dahası, herkesçe farklı şekillerde tecrübe edildiği üzere, günümüzde hayat teknoloji ile bir bütün olarak ilerlemektedir. Elbette çeviri sektörü de bu durumdan nasibini almış ve Çeviribilimin dinamik doğası, teknolojinin hızı ile birleşmiştir. Çevirmenlerden de bu sürece ayak uydurmaları beklenir. Zira bir çevirmenin gerek bilgisayar destekli çeviri araçlarını gerek yapay zekâyı iş akış süreçlerine bilinçli ve kontrollü bir şekilde entegre edebilmesi artık bir zorunluluktur.

Sunumumuzun hiçbir noktasında bu yetileri tek taraflı bir anlatımla sınırlı tutmadık; aksine her aşamada yapay zekâ ve insan iş birliğini vurguladığımız örnekler üzerinden ilerledik. Ele aldığımız tüm edebi ve teknik metin örneklerinde hem yapay zekâ çevirisini hem de uzman çevirmenin elinden çıkan erek metinleri yan yana getirerek karşılaştırmalar yaptık. Vurgulamak istediğimiz temel düşünce, geleceğin çeviri dünyasının teknolojiyi reddeden bir anlayışla değil, yapay zekânın hızı ile insanın bilgi birikimini ve dikkatini birleştiren “hibrit bir uzmanlıkla” şekilleneceğiydi. Çünkü yapay zekâ, dili çoğunlukla matematiksel bir olasılık hesabı olarak görürken; uzman çevirmen onu etten, kemikten, yaşanmışlıklardan oluşan canlı bir organizma olarak ele alıyordu.

Bu sürecin planlanmasından sunum aşamasına kadar her anında desteklerini bizden esirgemeyen Dr. Öğr. Üyesi Hilal Öztürk Baydere hocamıza, bizleri sürece dâhil eden Rus Dili ve Edebiyatı Kulübüne, bu çalışmayı düzenleyen Öğr. Gör. Hülya Çakıroğlu hocamıza, projeyi destekleyen UNIDES'e ve başta bölüm başkanımız Prof. Dr. Mustafa Naci Kayaoğlu hocamız olmak üzere sunumumuza katılarak bizleri dinleyen herkese çok teşekkür ederiz. Geleceğin çevirmen adayları olarak bizler, uzmanlığımızı ve dikkatimizi rehber edinecek, yapay zekâyı da bu yolculukta bir iş birlikçi olarak benimseyeceğiz.

**Seda
Maden**

BİR ÜNİVERSİTE HATIRASI

Üniversite lisans hayatımızın bitmesine günler kala, içerik ve dil editörlüğünü yaptığım gazetemizin bir köşesinde bu yolculuğumuza dair benden de bir anı kalsın istedim. Bu güzel ve yorucu süreci arkadaşlarımla birlikte derece ile taçlandırmaktan ötürü büyük bir sevinç duyuyorum.

Hazırlık sınıfının ilk günlerinde okunmayı bekleyen bir kitaba merhaba derken, şimdi ise o kitabın son satırlarındayız. Her birimiz bundan sonra ne yapacağımızı, hayatta bizleri nelerin beklediğini düşünürken, aslında bu sürecin bir zamanlar heyecanla beklediğimiz günler olduğunu fark ediyoruz. Herkesin kendine ait bir yolculuğu ve çalışma düzeni var. Kimisi çalışmak için son anı bekler ve daha çok verim alır, kimisi ise her gün azar azar ilerlemeye çalışır. Ben de daha çok günlük çalışan taraftaydım. Her gün 1-2 saat kadar, o günün notlarını düzenlerdim ve kalan zamanı kendime ayırırdım.

Derslerin dışında arkadaşlarım ile birlikte eğitim hayatımız boyunca birçok sosyal aktivitede yer almaya çalıştık. Yakın arkadaşım Ayşenur ile Erasmus yapma fırsatı elde ettik. Üniversitenin bize kattığı en güzel deneyim oldu diyebiliriz. Yapmak isteyenlere kesinlikle tavsiye ederim. Bunun yanında radyo yayınlarımız, panelimiz, TÜBİTAK projemiz, dergi ve gazete içerik üreticiliği ile editörlüğü gibi birçok çalışmada yer aldık. Üniversite hayatının yalnızca dersler ve sınavlardan ibaret kalmaması için elimizden geldiğince farklı deneyimler edinmeye çalıştık. Her biri bizim için çok kıymetliydi. Çoğul konuşuyorum çünkü arkadaşlarım ile ne zaman konuşsak benzer hisleri paylaştığımızı görüyoruz.

Dereceye giren arkadaşlarım Nergis, Tuncer, Asya ve Selin'i de buradan tekrar tebrik etmek istiyorum. Her birinin sürecine yakından şahit olmak ve mutluluklarını paylaşmak benim için de çok değerliydi. Ayrıca, tüm sınıf arkadaşlarıma hem süreçteki desteklerinden ötürü hem de başarılarımıza en az bizler kadar sevindikleri için çok teşekkür ederim. Umarım her biri hayatlarında hep en güzel yerlere gelir ve yanlarında onları sonsuz destekleyen insanlarla karşılaşırlar.

Feyza
Demirci

ANCIENT ROMAN FAST FOOD: THE THERMOPOLIUM

When buying a meal from a fast-food joint, have you ever thought about how old it was? Today, cooking your own food at home is cheaper, but we often go out to eat because it's easier and faster. However, things were different back then. In the 1st century AD, citizens (plebeians) were buying convenience food because they didn't have a kitchen in their houses. In the apartments called insulae, cooking at home was impossible

due to the risk of fire. Homemade hot meals were a luxury reserved only for the wealthy, the patricians. Thus, the Thermopolium was a daily necessity. A thermopolium was a place where hot food and drink were served; the name has a Greek origin and means "hot shop". It is a small room open to the street with an L-shaped counter in which large terracotta dolias were embedded. In these jars, it is served hearty porridge, boiled chickpeas, lentils and beans, salted and dried fish. Also, the famous honey cakes could be sold as sweets with a beverage made of warm wine, honey, and spices. You could take away food or sit and eat in pubs. The food that was served inside was often depicted in wall paintings, both inside and outside the room. One of the most famous and well preserved thermopolium is the one with a painting of Nereid and Amphorae, found in Pompeii Regio V. Although upper-class Romans scorned such places and criticised their spread, the thermopolium was a resting place for a variety of people such as the working class, sailors, and slaves. It is surprising to see how far back it goes, the everyday habits we do today. So the next time you grab a burger, remember the people waiting in the queue for food on the dusty streets of Rome.

Fatma
Tunçdemir

AYAKKABI MESAİSİ

Bazı aşklar yüksek sesli itirafları, ihtişamlı sözleri değil; eski bir çekmecede unutulmuş bir kalemin ucundaki mürekkebi, uykunun en koyu vaktinde kâğıda düşen yorgun paragrafları seçer. "Seni seviyorum" demenin o ağır ve bazen korkutan yükünü taşımak yerine, bir ismi kâğıda nakşetmeyi, bir sabahı gülümsemeyle başlatmayı ya da gitmesin diye bir ayakkabıyı saklayacak kadar çocuksu bir çaresizliği göze almayı anlatır bu dizeler. Ancak şiir, sevginin tüm emeklerine rağmen hayatın o bükülmez gerçeğine çarpar: Gitmeyi aklına koyan birine hiçbir saklambaç oyunu, hiçbir kafiye ve hiçbir hatır kâr etmez. Sevdiğinin varlığını sürdürmek için verilen o sessiz "mesai", aslında insanın kendi kalbiyle verdiği bir savaştır. En güzel şiirler yazılsa, en derin uykulardan vazgeçilse de kalbiyle orada olmayan birini hatırım gölgesinde tutmanın imkânsızlığını fısıldayan bu eser, sevginin en kırılğan ve en onurlu hâlini okuyucunun ruhuna bir sızı gibi bırakıyor. Unutmayın ki insanı parmak uçlarına kadar yoran tek mesai, kalbi çoktan gitmiş birini hatırım gölgesinde kalmaya ikna etmeye çalışmaktır.

Ayakkabı Mesaisi

Sana seni seviyorum diyemem ama
Eskimiş bir çekmecede bulduğum kalemle
Önce senin adını yazarım kâğıda;
Sırf kalem yazıyor mu diye bakmak için.

Sana seni seviyorum diyemem ama
Uykumun en derin olduğu saatlerde
Upuzun, ucu açık paragraflar yazarım;
Sabah uyandığımda yüzün gülsün diye.

Sana seni seviyorum diyemem ama
Gitme diye ayakkabımı saklayabilirim
Fakat neye yarar ben saklasam
Gidecek olan gider kendi yarını için

Sana seni seviyorum diyemem ama
Şiirler yazarım yanımda kal diye
Fakat ne olur en güzelini yazsam;
Kalbiyle istemeyen, durmaz ki hatır için.

Bedirhan
Bilici

FİKİRDEN PROJEYE: TÜBİTAK 2209-A YOLCULUĞU

TÜBİTAK söz konusu olduğunda aklınıza ne geliyor? Hayır, hızlıca düşünmenizi istemiyorum; çünkü hemen hemen çoğu öğrenci TÜBİTAK söz konusu olunca “zorluk” veya “artı sorumluluk” gibi sıfatları kullanmaktan hiç çekinmiyor. Ne yalan söyleyeyim, bu sürece adım atmadan önce ben de az önce bahsettiğim sıfatları göz önünde bulundurmaktan hiç gocunmuyordum; fakat işin içine girince gözüme korkutucu derecede zor gelen onca meselenin nasıl da hafifleyebildiğini gördüm. Sevgili okurlar, değerli dergimizin bu pasajında TÜBİTAK 2209-A projesi hakkında konuşacağım. Umarım metnin sonunda bir nebze de olsa zihninizde bu projeye ait güzel fikirler uyandırabilmiş olurum.

TÜBİTAK 2209-A projesi tamamen tek bir fikirden yola çıkar. Sürecin başlangıcı basittir. Zihninizde beliren herhangi bir araştırma projesi fikri sürecin büyük bir çoğunluğunu oluşturur. Bu fikirle çıkacağınız yolculukta eğer birden fazla kişiyle hareket ederseniz, bir kişi proje yürütücüsü olurken diğerleri araştırmacı olarak görev alır. Ayrıca bu yolculuğunuz, tercih edeceğiniz bir akademik danışman tarafından da desteklenir. TÜBİTAK ise bu fikri, sunuş yönteminize bağlı olarak değerlendirir ve hak kazandığınız takdirde projenizi destekler. Bölümümüz bünyesinde 22 değerli fikir, değerli proje; TÜBİTAK tarafından desteklenmeye hak kazandı. Bu projelerden biri de Dr. Öğr. Üyesi Hasan Sağlamel’in danışmanlığını üstlendiği, Nilay Ayaz’ın proje yürütücüsü olduğu ve benim de araştırmacısı olduğum “Okuma Yoluyla Duygusal Zekâ: Edebi Metinlerin Empati Gelişimindeki Rolü” adlı projemiz oldu.

Söylediğim gibi, her şey tek bir fikirle başladı. Değerli arkadaşım Nilay, bir gün zihninde beliren empati odaklı bir fikirden bahsetti. Önceki günlerde bölümümüzün yapmış olduğu TÜBİTAK semineri sayesinde, sevgili arkadaşımın da yüreklendirmesiyle fikrimizi 2209-A projesine dönüştürme kararı aldık. Benim açımdan bu proje tamamen kendim olabilmeyi ifade ediyor. Her birimizin zihninden geçen onlarca düşünce, bizi biz yapan düşüncelerden yalnızca birkaçı...

Aynaya baktığımda görmem gereken şey silüetimken, çoğu zaman fikirlerim belirir yansımamda. Tam da bu yüzden, bu projeyi hayata geçirme süreci beni “işe yarar bir şey” yapıyormuşum gibi hissettirdi. Zihnimde sıkışıp kalan onca fikrin aksine, bu fikir kelimelere, hop oradaki yol ayrımından cümlelere, o köşe başından da projeye adımını attı.

Peki, işe yarar bir şey yapmaya dair attığım bu koca adım, bahsettiğim kadar kolaylıkla mı gerçekleşti? Elbette ki bu sorunun cevabını tahmin ediyorsunuzdur. Evet, bu projede fikir, projenin büyük bir kısmını oluşturuyor; fakat başvuru formunuzda doldurmanız gereken özet, yöntem veya amaç gibi kısımlar da büyük bir titizlik istiyor. Fakat bu titizliğin, gün sonunda baktığınız aynada zihninizdeki o fikrin yansımalarını yaldızlı bir biçimde görmenize değer olacağını fark edeceksiniz.

Başka metinlerde görüşmek üzere!

**Sevim
Alkan**

Bir Öğrencilik Yolculuğundan Sektör Deneyimine

29 Nisan 2026 tarihinde Karadeniz Teknik Üniversitesi İngiliz Dili ve Edebiyatı Bölümü tarafından düzenlenen “Dil Hizmetlerinde Yeni Ufuklar Semineri: Dönüşen Roller ve Sektör Deneyimleri” etkinliğinde konuşmacı olarak yer almak benim için çok özel bir tecrübeydi.

Bu etkinlikte “Çeviribilimden Akademik Eğitim Yayıncılığına: Editoryal Süreçler ve Mesleki Yetkinlikler” başlıklı sunumumla bölümüm ile bir araya geldim. Sunumumda, çeviri eğitiminin yalnızca çeviri yapmakla sınırlı olmadığını; editörlük, akademik yayıncılık, içerik üretimi, yapay zekâ destekli süreçler ve proje yönetimi gibi pek çok farklı alana kapı aralayabileceğini kendi deneyimlerim üzerinden anlatmaya çalıştım.

Benim için bu sunumun en kıymetli tarafı, mezunu olduğum bölümde bu kez bir öğrenci olarak değil, sektörde deneyim kazanmaya başlamış biri olarak öğrencilerin karşısına çıkmaktı. Bir zamanlar aynı sıralarda oturmuş biri olarak, öğrenci dostlarımla aklımdaki “Bu bölümden sonra ne yapabilirim?” sorusunun ne kadar önemli olduğunu çok iyi biliyorum. Bu nedenle kendi yolculuğumu, yaşadığım geçişleri, karşılaştığım zorlukları ve edindiğim kazanımları paylaşmak benim için yalnızca bir sunum yapmak değil, aynı zamanda deneyim aktarımı yapmak muhtemel alanları anlatmak anlamına geliyordu.

Sunum boyunca çeviribilim eğitiminin kazandırdığı dil farkındalığının, eleştirel düşünme becerisinin ve metne duyarlı yaklaşımın akademik eğitim yayıncılığında nasıl karşılık bulduğuna değindim. Editoryal süreçlerde dikkat, tutarlılık, hedef kitle bilinci, dil yetkinliği ve süreç yönetimi gibi becerilerin ne kadar belirleyici olduğunu örneklerle anlatmaya çalıştım. Özellikle öğrencilerin, bölümde edindikleri akademik birikimin farklı sektörlerde nasıl kullanılabileceğini elimden geldiğince göstermeye hedefledim.

Etkinlik benim açımdan yalnızca mesleki bir paylaşım alanı değil, aynı zamanda nostalji niteliği de taşıyordu.

Bu güzel etkinliğin düzenlenmesinde emeği geçen herkese teşekkür ederim. Ayrıca davetleri, destekleri ve katkıları için çok değerli hocalarım Dr. Öğr. Üyesi Muhammed Baydere'ye ve Dr. Öğr. Üyesi Hilal Öztürk Baydere'ye özellikle teşekkür etmek isterim.

Umarım bu seminer, herkes için dil ve edebiyat eğitiminin sunduğu farklı kariyer yollarını görmeleri açısından ilham verici olmuştur. Benim için ise hem akademik geçmişimle hem de mesleki yolculuğumla bağ kurduğum çok değerli bir gün olarak kalacak.

On 12.05.2026, under the leadership of Lec. Dr Zeynep ÖZTÜRK DUMAN, the event titled “Grammar outside the Book” was held in our department at the Prof. Dr Hikmet ÖKSÜZ Conference Hall. The event featured Dr Hab. Leszek SZYMAŃSKI, an academic at the University of Zielona Góra in Poland, was the keynote speaker. During the session, the practical functioning of grammatical rules, the differences between theory and practice, and the structural diversity that stands out in the use of English were addressed through various examples.

The Polish linguist Dr SZYMAŃSKI, who is particularly known for his academic work in semantics, syntax, modality, and corpus linguistics, emphasised that the differences between theoretical linguistics as presented in textbooks and actual language use play a significant role in understanding language as a living, constantly evolving system.

A HIGH LEVEL OF INTEREST

Within the scope of the event, SZYMAŃSKI delivered an interactive presentation with the participation of department students and explained through examples that some grammatical structures, although theoretically considered incorrect, gain widespread acceptance in everyday usage. He pointed out that this situation indicates that linguistic studies should not be evaluated solely within the framework of strict rules, but also by taking real usage data into consideration.

As a result of the event, which was also attended by the academic staff of our department, Asst. prof. Dr. Öznur SEMİZ, Vice Dean of the Faculty of Letters and Member of the Academic Writing Centre Executive Board, presented Dr Hab. Leszek SZYMAŃSKI with a certificate of appreciation in recognition of his contributions.

My personal evaluation of this event is that the gap between grammar instruction and actual language use is more decisive than we often assume. While classroom learning tends to approach language through a rule-based “correct–incorrect” framework, the perspective emphasised by the lecturer clearly demonstrated that this framework alone is not sufficient. In particular, explanations based on corpus linguistics made it evident that language is not a fixed structure, but a system that is constantly reshaped through usage. In this regard, the fact that certain structures considered “incorrect” in theory become widespread in everyday language also reveals the limitations of a memorisation-based approach to language teaching.

The main issue I realised after the event is the following: we often tend to reduce language to rules while learning it, yet real usage data shows that a significant portion of these rules are flexible, context-dependent, and variable. This situation reveals that in language learning, not only textbook knowledge but also direct engagement with authentic language data is essential. In addition, the interactive nature of the event ensured that the topic did not remain merely a theoretical presentation. The discussions shaped through students’ questions and the examples provided made it clear that linguistics is not an abstract field, but a directly observable domain of reality. In conclusion, this event became an experience that led me to reconsider language not as a “set of rules,” but as a usage-based living system.

For the Love of Coriander! 2 Healthy Georgian Recipes: Chikirtma & Lobio

Coriander (*/ˌkɒriˈændər, ˈkɒriændər/*), or *Coriandrum sativum*, is an annual herb in the family *Apiaceae*. The leaves are known as cilantro (*/sɪˈlæntroʊ, -ˈlɑːn-/*) in the US (but not in the UK). Most people perceive the leaves as having a fresh, slightly citrus taste. Due to variations in the gene *OR6A2*, some people perceive its flavour to be more soaplike or rotten. In fact, people who possess this gene even celebrate “I Hate Cilantro Day” every year on February 24th.

Cilantro

Historically, Georgia has stood at the intersection of East and West, serving as a vital hub for trade routes like the Silk Road. This crossroads allowed a variety of unique spices and herbs to enter the region, where they were readily embraced by locals and woven into the fabric of traditional cuisine.

Coriander finds a perfect home in Georgia's environment. The plant flourishes in the region's specific climate and soil conditions, particularly thriving in calcium-rich, sandy-loam, and neutral-to-mildly alkaline environments. It wasn't just the land that embraced it, though; the Georgian people formed a deep bond with this herb, making it an indispensable part of their cuisine.

I wanted to share with you two of the most famous Georgian recipes where you can use this coriander, which is a powerhouse of vitamins A, C, and K. However, I highly recommend doing a taste test before adding cilantro to your cooking. 😊 After all, no one wants to eat a whole pot of soap, right? 😊

Chikirtma

Ingredients

- 1- Chicken: 1 kg
- 2- Eggs: 4
- 3- Onions: 2 whole
- 4- Garlic: 3 cloves
- 5- Flour: 3 tablespoons
- 6- Coriander (Cilantro) and dill: 1 bunch
- 7- Salt and vinegar: To taste

Preparation Method

Boil the Chicken: Place the cleaned chicken into a large pot, cover it with water, and bring it to a boil to create a rich broth.

Simmer the Onions: Once the chicken is fully cooked, remove it from the pot. Add the finely chopped onions to the boiling broth and let them simmer for 5–10 minutes.

Thicken and Temper: Separate the flour, egg yolks, and egg whites into individual bowls, whisking each with a small amount of cold water. Gradually pour the flour mixture into the pot first, followed by the egg yolks while stirring rapidly to prevent curdling. Next, stir in the finely chopped garlic, cumin, and dill, then finish by gently mixing in the egg whites.

Final Touch: Season with salt and vinegar to taste. Serve warm and enjoy your meal!

Lobio

Ingredients

- 1- Cranberry / Borlotti beans (Barbunya): 700 g
- 2- Onions: 2 whole
- 3- Garlic: 5 cloves
- 4- Tomato paste: 1 tablespoon
- 5- Oil: For sautéing
- 6- Salt: To taste
- 7- Dried coriander: 1 teaspoon
- 8- Red pepper (Chili): Chopped
- 9- Fresh coriander (Cilantro): 100 g

Preparation Method

Soak and Prep: Soak the beans in cold water overnight. The next day, place them in a pot with water and bring to a boil.

The Second Boil: Drain the initial boiling water (first batch) to reduce bitterness, refill the pot with fresh water, add the bay leaves, and continue cooking until the beans are tender.

Sauté and Mix: Meanwhile, heat some oil in a separate pan and sauté the finely chopped onions along with the tomato paste. Use a bit of the bean cooking water to adjust the consistency of the mixture. Combine the sautéed onions, garlic, dried coriander, chopped red pepper, and fresh cilantro with the cooked beans.

Final Note: Keep in mind that the beans will naturally thicken as they cool down. You may blend it for 5–10 seconds for a thick meal.

Cilantro

Chikirtma

Lobio

**Avlabari
Moedani**

**Abdülşamet
Çınarlı**

Finding My Way into Linguistics Research

The first time I encountered the term "code-switching" was in my Introduction to Linguistics class during my first-year spring semester. Linguistics classes at KTUDELL were truly the highlight of my undergraduate years, thanks to the descriptive and engaging teaching of Asst. Prof. Dr. Hasan Sağlamel. I was immediately fascinated by how bilinguals could seamlessly express their thoughts in two languages, switching between them mid-conversation without any apparent difficulty. That surface-level observation planted a question in me that I have wanted to explore ever since.

My name is Zeynep Merve Aydoğdu. I graduated from KTUDELL in 2022 and moved to Vancouver, Canada, to pursue my postgraduate studies. Today, I work full-time as an accounting administrator while also serving as a member of the Linguistics Lab at UBC, a role I do not take for granted. Each week, I get to sit in on lab meetings, engage with cutting-edge research in phonetics, and participate in discussions alongside active researchers, as well as attend the colloquiums and workshops that UBC has to offer. It is a small role for now, but an incredibly meaningful one.

So how did I get here? Throughout my undergraduate years, I was drawn to cross-cultural research. I compared self-regulated learning levels among English philology students in Türkiye, Hong Kong, and Hungary, a study I later expanded through TÜBİTAK 2209-A. In my final year at KTU DELL, I spent the summer reading widely across research papers, and it was exciting to discover just how much work was being done on topics I cared deeply about. I began reaching out to professors in Canada, hoping to find a research group where I might contribute.

My deeper interest lies at the intersection of cross-linguistic and cross-cultural studies, particularly in speech perception and production through the lens of phonetic convergence in code-switching. One paper that deeply intrigued me was "Cross-Linguistic Phonetic Variation in Bilingual Speech: Cantonese /n/ > [l] Merger in Early Cantonese-English Bilinguals."

Reading about the self-voice benefit in bilinguals, especially Cantonese-English speakers, and its implications for word recognition made me think of parallels in Turkish-English bilinguals. As a native Turkish speaker, I have experienced firsthand how stepping into a new phonetic system comes with its own unexpected challenges. It is exactly this kind of question that I hope to explore further.

I am currently enrolled in Language Sound Structures and Semantics courses at the University of Colorado, and I cannot wait to deepen my understanding of phonetics and pursue my passion as a full-time researcher. I am beyond grateful to have a corner in **Lits&Bits**, not only to share my little story, but also to stay tuned on the news from KTUDELL.

Zeynep Merve
Aydoğdu

KTUDELL STUDENTS PRESENTED THEIR RESEARCH AT THE FIRST UNDERGRADUATE SYMPOSIUM IN SOCIAL SCIENCES AND HUMANITIES

The First Undergraduate Symposium in Social Sciences and Humanities, organised under the leadership of the Department of Sociology at Karadeniz Technical University, was held on 21 May 2026, bringing together undergraduate students from various disciplines to share their academic work. As the inaugural symposium of its kind, the event provided an important platform for young researchers to present their studies, exchange ideas, and experience academic discussion beyond the classroom. Students from fields including sociology, history, archaeology, language, and literature had the opportunity to contribute to an interdisciplinary scholarly environment.

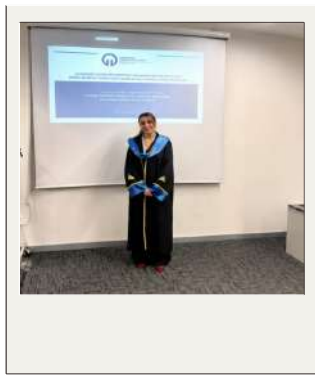
As a senior student in the Department of English Language and Literature, presenting my thesis at this symposium was one of the most meaningful experiences of my undergraduate journey. After dedicating nearly a year to researching and writing my thesis, having the chance to share my work with fellow students and academics was both exciting and rewarding.

It reminded me that academic studies are not only about completing a requirement but also about contributing to broader conversations within our fields. I believe that events like this strengthen the academic culture of our department and encourage students to pursue research with confidence and enthusiasm. I would like to express my sincere gratitude to our Head of Department Prof. Dr. Mustafa Naci KAYAOĞLU and Asst. Prof. Dr. Fehmi TURGUT for providing us with this valuable opportunity and for supporting us throughout this process.

MY KTUDELL FAMILY

Imagine a place that, second only to your family, offers you the true warmth of a home—a warmth that remains alive in your heart, losing none of its embers over the passing years. The Department of Western Languages and Literatures at Karadeniz Technical University is the exact embodiment of that sanctuary for me.

My journey began in 2008 when I was accepted into the English Language and Literature program and moved from Istanbul to Trabzon. I was merely 18 years old, about to study in a completely unfamiliar city; a circumstance that naturally leaves you feeling isolated and full of trepidation. I remember it like yesterday: when I first passed the entrance exam, I found myself focusing on the daunting shadows of the move rather than the triumph of the achievement. Fortunately, reality refused to conform to my anxieties. Instead, I embarked on a path woven with incredible experiences, and my beloved professors stood by us with unwavering support, stepping into our lives like parents. Of course, I can never forget the beautiful friendships I made. At 20, the Erasmus program carried me away to Italy, where I lived for a year. When I finally graduated, I did so as the valedictorian of my faculty. Standing on the podium and giving a speech in front of thousands of people remains one of the most unforgettable, crowning moments of my life.

The four years of my undergraduate studies did not merely shape my experiences; they completely transformed me, and I graduated as an entirely reinvented Tuğçe.

Then, one day, during a conversation with my dear professor, Prof. Dr. M. Naci Kayaoğlu, a sudden spark lit up in my mind: Why not continue my doctoral studies right where it all began? Following that epiphany, I embarked on my PhD, and my dissertation journey began under the guidance of my esteemed advisor, Asst. Prof. Dr. Fehmi Turgut. After a period of meticulous and disciplined labour, I defended my thesis in November 2025 and passed successfully. A journey that had commenced back in 2008 was beautifully culminated years later by this defense.

It was a moment brimming with profound emotion and immense pride, made even more poignant because one of my undergraduate professors, the dear Prof. Dr. İbrahim Yerebakan, was also on my jury. Presenting your doctoral thesis years later to a mentor who taught you during your very first steps in higher education is a deeply moving honour. With that milestone, I received the title of "Doctor" and proudly returned to Istanbul.

Following November 2025, the university-wide Best Dissertation Awards were announced in June 2026, and the thesis I wrote was deemed worthy of the accolade. The moment I received the email, I immediately shared the news with Dr. Fehmi and Dr. Naci; their devotion to my growth has been monumental, and sharing this joy with them was paramount. True to form, my professors enveloped me in their characteristic support.

If I could turn back the hands of time, I would choose to walk those exact same paths, live those very same experiences, and cross paths with the exact same people. Academic life is a challenging climb, but there is no obstacle that cannot be surmounted through disciplined work. On this long road, patience will always be your greatest fortress. I deeply loved my own journey, and I hope that anyone who dares to dream of it gets to experience a similar, fulfilling voyage of their own.

Tuğçe
Kaptan
Tabatabaeimalazı

“GREAT WAVES WE CREATE” OKUYOR & ELEŞTİRİYOR

Merhaba sevgili okurlar, bu yazımızda sizlerle, ekip olarak şair ve yazar Bahaettin Kabahasanoğlu'nun Şana'da yaptırdığı taka biçimindeki kütüphanede gerçekleştirdiğimiz edebiyat buluşmasını paylaşacağız. Bu buluşmada "03.15" adlı kitabı birlikte tartışma fırsatı bulduk. Yazımızda hem bu keyifli etkinlikten hem de kitabın içeriğinden kısaca söz edeceğiz. Şimdiden hepimize keyifli okumalar dileriz.

Sebahat Karagöz'ün yazdığı “03.15,” ana karakterlerden biri olan Bahar'ın iki yılda başardıklarını (ya da başaramadıklarını), Kurmay Albay Oğuz Ata ile tanışmasını ve bu süreçte yaşadığı duygusal değişimleri anlatan bir kitaptır. Hikâye, Tralleis Antik Kenti'nden Trabzon Uzungöl'e kadar ülkemizin birçok güzel köşesinin tanınmasına vesile olan, gezi yazısı tadındaki bölümleriyle okuma zevkini artıran bir anlatıma sahiptir. Bunun yanında romanda, 2014-2016 yılları arasında ülkemizde yaşanan çeşitli olaylar da bilgilendirici bir şekilde okurlarla paylaşılmaktadır. Hikâyenin en önemli noktalarından biri olan Bahar ve Oğuz karakterleri arasında geçen aşk serpintileri, hikâyeye duygusal bir canlılık kazandırmıştır. Ancak yarım kalan aşklar insanı hüzne boğar ve sordurur: Bu son reva mı bana?

Yazarımıza karakterlerimizin ilişkisini sorduğumuzda ise bize, aşırı objektif tutumuyla, “Aşk mı? Vatan bu hâldeyken...” tarzında açıklık getirdi. Yazarımızın sözleri de bizi vatan aşkının birçok aşktan önce geldiği ve kitabın en vurgulayıcı ana düşüncelerinden birinin de bu olduğu kanısına vandırıyor. Bu yaklaşım aynı zamanda aşkın çeşitli biçimlerle hayatımızın her anında bizlerle olduğunu da hatırlatıyor. Bazen vatanda, bazen bir yudum suda ama her zaman insanın içinde, en derininde... Varlığı yaşatır, yokluğu öldürür, bazen de umut gibidir. Aşk, insanın inancı ve

yaşama kaynağıdır. Belki de insanın hayatına devam edebilmesi için en önemli şeydir. Peki sizler için, sevgili okurlar: Asıl kısa olan aşk mıdır, yoksa hayatın kendisi mi? Şana Taka Kütüphanesi'ne vardığımızda bizi şirin mi şirin, gemiyi andıran bir yapı karşıladı. Kütüphanenin içindeki çeşitli kitaplar ve ev sahibi için değerli geçmişten kalma eşyalar çok samimi ve huzurlu bir ortam oluşturuyordu. Arka bahçeye girdiğimiz an gül kokusu etrafımızı sardı. Güzelliğiyle ruhumuza da dokunan bahçe, başta güller olmak üzere çeşitli çiçeklerle bezenmişti. Bahçenin iç kısmına geçtiğimizde ise üstünde güllerden yapılmış bir çatısı olan hamsi şeklindeki masa bizleri karşıladı. Masanın hamsi şeklinde olmasını hem komik hem de kütüphanenin adına yaraşır bulduk.

Etrafa bakarken yerde heykel sandığımız bir kaplumbağanın hareket ettiğini görünce çok şaşırdık; meğer yalnız da değilmiş. Bu çiçekli bahçe aynı zamanda iki kaplumbağaya da ev sahipliği yapıyormuş. Kısa bahçe turumuzun ardından kitap söyleşisi için her bir yanı kitaplarla kaplı bir odaya geçtik. Bu odaya küçük bir kütüphane demek de yanlış olmaz elbette. İçeri birçok farklı eserle dolu kitaplıklar oldukça hoş bir görüntü oluşturuyordu. Biz söyleşiye başlarken, değerli ev sahibimiz Bhaettin Hocamızın sevgili eşinin özenle hazırladığı ikramlar servis edildi. İkramların hepsi çok lezzetliydi ve en az günümüz kadar güzeldi. Ardından söyleşimize başladık. “03.15” kitabının yazarı Sayın Karagöz de bizlerle. Kitap hakkında karşılıklı sohbet ederken, kütüphanede tanıştığımız her bir kişinin bizlere karşı olan içtenliğini hissetmemek mümkün değildi. Sayelerinde hem güldüğümüz hem de öğrendiğimiz fazlasıyla keyifli bir gün geçirdik.

Bu hoş fırsatı bizlere sunan kıymetli Dr. Özlem Çakmakoglu Hocamıza buradan bir kez daha teşekkürlerimizi sunuyoruz. Ayrıca sohbet boyunca Öğr. Gör. Dr. Zeynep Öztürk Duman Hocamızın birbirinden değerli yorumlarını dinlemenin verdiği keyif de bir başkaydı. Varlığının ortama kattığı neşe ve sıcaklığı her seferinde hissedebiliyoruz. Bilgiyi güzel yapan onca şeyden birisi de budur elbette. Bu arada seferleri tutturamayıp 03.15'teki Lizbon yerine Şana trenine binen kıymetli Dr. Tuncer Aydemir Hocamıza da en içten tesellilerimizi iletiyoruz. Sizler de dikkat edin, Lizbon diye çıktığınız yolda kendinizi birden kütüphane bahçesinde ördeklerle otururken bulabilirsiniz. Hem olsun hocam, üzülmeyin, vardır illa ki Trabzon'dan Lizbon'a giden bir tren. En nihayetinde varamasak bile yolunda ölürüz en azından, değil mi?

Elif
Uzun

Tuğçe
Değneli

Azranur Zehra
Altıntaş

Miray
Yalçınkaya

A Fun Celebration After a Busy Year

After completing our preparation process, we organised a special event to celebrate our hard work and spend time together. As one of the coordinators, I was happy to be involved in both the planning and the activities throughout the day.

The event included a variety of homemade food and drinks prepared by students. We also participated in different social media trends, sang karaoke, and spent time chatting with friends and teachers in a relaxed atmosphere. One of the most enjoyable moments was when I imitated some of our teachers, which made everyone laugh and added even more energy to the event. Beyond the entertainment, the celebration gave us an opportunity to strengthen our relationships and create new memories together. It was a meaningful way to mark the end of an intense period and appreciate the effort that everyone had put in throughout the year.

Overall, the event was both enjoyable and memorable. It reminded us that success is not only about hard work but also about sharing positive experiences with the people around us.

Hümeyra
Öztürk

My story:

FROM KTUDELL TO CLASSROOM

My name is Pelin Asiloğulları McPherson, and I graduated from Karadeniz Technical University's Department of English Language and Literature in 2022.

During my undergraduate studies, I had the opportunity to participate in an exchange program at the University of Chichester in the United Kingdom. Living and studying abroad allowed me to experience a different academic culture, meet people from diverse backgrounds, and gain confidence in navigating new environments. It was one of the experiences that reinforced my passion for education, language, and intercultural learning.

After graduation, my path led me to the United States, where I currently work as an educator while pursuing my master's degree in education at Seattle Pacific University. I am enrolled in SPU's teacher certification program, preparing to become a certified middle school English Language Arts teacher. Every day in the classroom reminds me why I chose this field: the opportunity to support young learners, foster curiosity, and help students discover their own voices.

When I reflect on my time at KTUDELL, I am grateful for the professors who challenged me, the friendships I built, and the academic foundation that opened doors I could not have imagined at the time. From studying English literature and language to teaching in classrooms and pursuing graduate studies abroad, every step of my journey has been connected to the education I received at KTU.

I am delighted to have the opportunity to share a small part of my story and to stay connected with the KTUDELL community. I look forward to following the achievements of current students and alumni, and I hope my journey encourages others to embrace opportunities, remain curious, and continue learning wherever life takes them.

Pelin
Asiloğulları
McPherson

TRABZONDA SANATIN KALBI & GANITA

Halihazırda uzun yıllardır Ganita Sahili, Trabzon'un edebiyat ve sanat çevrelerinin yegâne buluşma noktalarından biri olmuştur. İsmi itibarıyla Rum kökenli olup "güzel mekân" anlamına gelen Ganita, aslında oldukça sembolik bir yerdir. Mekânsal hafızayı en derin şekliyle orada bulunan insanlara, denize ve manzaraya bakanlara, Tombul Kaya'yı izleyenlere hissettirir. Güzelhisar Caddesi'nin Kalepark'a ve Ganita'ya açılan, denizi gören sokakları ise şahsımca insanı ancak bir sanatçıya dönüştürebilir. Ganita Çay Bahçesi, Kıyı Dergisi gibi birçok sanatsal çalışmanın ve eserin ilk tohumlarının atıldığı yerdir. Orada içilen taze çay eşliğinde edilen dost sohbetleri, belki de zihinleri yeni fikirlere ve üretimlere teşvik eder. Bu yönüyle Ganita, bir mekândan çok daha fazlası olarak şehrin kültürel hafızasında yerini almıştır.

Geçtiğimiz yıl içerisinde çeşitli içerik ve senaryo yazarlığı görevleriyle benim de parçası olduğum Ganita Sanat Atölyesi, tam da Ganita'nın ruhundan beslenen insanların bir araya geldiği değerli bir oluşumdur. Üretme arzusu, sanat aşkı ve birlik duygusuyla yan yana duran insanların oluşturduğu bu toplulukta ben de yazıya, sanata, edebiyata ve fotoğrafa olan ilgim sayesinde değerli hocalarımla birlikte deneyim kazanma fırsatı buluyorum.

Geçtiğimiz ay Ganita Sanat Atölyesi, resmî açılışını ve son filminin galasını gerçekleştirdi. Kendisine yaraşır bir şekilde, tarihî bir Rum manastırı olan büyüleyici Kızlar Manastırı'nda misafirler ve dostlar ağırlandı. Açılış kapsamında, "HAMAL: YÜK" isimli kısa filmin prömiyeri gerçekleştirildi. Trabzon'un büyüleyici sokaklarında geçen film, hayalleri, umudu, insan emeğini ve yaşanmamışlıkları konu alıyor. Yüksek katılımıyla gerçekleşen gala, hem Ganita Sanat Atölyesi'nin yapım ekibi hem de Trabzon'un kültür-sanat birikimi açısından önemli bir çalışma olarak değerlendirildi. Seyircilerden de oldukça olumlu geri dönüşler alan film, aslında bir yükü olan her insanın hikâyesini anlatıyor. Büyük bir inancın, emeğin ve dayanışmanın ürünü olan bu kısa film, aynı zamanda yeni üretimlerin de habercisi niteliğinde.

Bilinir ki her hikâye bir fikirle başlar; bulanlar ise daima arayanlardır. Bu kısa filmle yakılan meşalenin ışığında uzun bir yol yürümek ve şehrin hafızasına kazınacak yeni hikâyeler ortaya çıkarmak umuduyla...

Akademik Başarıların ve Yeni Başlangıçların Kutlandığı Özel Bir Buluşma

Asya
Köktürk

Mezuniyet günümün akşamında, üniversite hayatım boyunca gösterdiğim çabaları bir kez daha hatırladığım çok anlamlı bir etkinliğin parçası olma fırsatım oldu. Bölümümüz bünyesinde kurulan ikinci yüksek lisans programı olan İngiliz Kültürü ve Edebiyatı Yüksek Lisans Programı'nın açılışı için düzenlenen resepsiyon, akademisyenlerimizi, ben de dahil olmak üzere, öğrenci arkadaşlarımı ve ailelerimizi bir araya getirdi. Aynı zamanda, TÜBİTAK 2209-A kapsamında destek alan öğrencilerin ve danışmanlarının başarıları kutlandı. Benim için bu etkinlik sadece bir tören değil, aynı zamanda sıkı çalışmanın, teşvikin ve akademik özverinin değerini gerçekten hissettiğim özel bir an oldu.

Programda, Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Bünyamin Er, Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdürü Prof. Dr. Haydar Akyazı, Edebiyat Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Mehmet Yavuz ve Bölüm Başkanımız Prof. Dr. Mustafa Naci Kayaoğlu açılış konuşmalarını yaptılar. Konuşmalarında, yeni yüksek lisans programının bölümümüz ve üniversitemiz için öneminin yanı sıra bölümümüzün akademik gelişimi ve gelecekteki hedefleri vurguladılar. Bölümümüzün büyümeye devam ettiğini ve öğrencilere yeni fırsatlar

sunduğunu görmek, bu bölümün bir parçası olmaktan gurur duymamı sağladı. Ayrıca, sevgili hocam, Dr. Özlem Çakmakoglu'nun anlamlı konuşması da etkinliğe değer kattı.

Resepsiyon kapsamında, İngiliz Kültürü ve Edebiyatı Yüksek Lisans Programı'nın kurulmasına katkılarından dolayı Sosyal Bilimler Enstitüsü yönetimine teşekkür hediyeleri takdim edildi. Ayrıca, TÜBİTAK 2209-A Öğrenci Araştırma Projeleri Destek Programı kapsamında projeleri desteklenen öğrenciler ve danışmanlarına başarı belgeleri verildi. Belge alan öğrencilerden biri olarak, bu an benim için çok kıymetliydi. Bölüm Başkanımızın da belirttiği gibi, 28 başvurudan 22'sinin desteklenmesi, bölümümüzün güçlü akademik verimliliğini ve araştırma potansiyelini gösterdi.

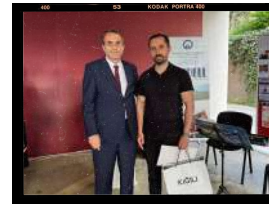
Şahsım adına bu proje uzun bir sürecin ardındaki çabayı ve cesareti temsil ediyor. Dürüst olmak gerekirse, TÜBİTAK projesi için ilk çalışmaya başladığımda, bir proje hazırlamak, araştırma yapmak ve süreci yönetmek oldukça zorlu görünüyordu. Hatta danışman hocam Dr. Öğr. Üyesi Öznur Semiz'e bir kez, "Vazgeçmeli miyim hocam?" dediğimi ve bu süreci kaldırıp kaldıramayacağımı sorguladığımı hatırlıyorum. Ancak, bana olan güveni, desteği ve cesaretlendirmesi devam etmeme yardımcı oldu. Süreç boyunca zorlu anlar olsa da, projemizin kabul edildiğini öğrenmek, tüm çabalarımı ödüllendirdi. Sertifikamı aldığımda aklımdaki en güçlü düşüncelerden biri "İyi ki kendime güvenmişim ve devam etmişim." oldu.

Bu deneyim bana sadece akademik bir proje hazırlamayı değil, aynı zamanda kendime daha çok inanmayı da öğretti. Bir fikri geliştirmenin, araştırmanın ve bir danışmanın rehberliğinde anlamlı bir akademik çalışmaya dönüştürmenin değerini öğrendim. Lisans eğitimimin son yılında böyle bir sürece dahil olmak, akademik araştırmaya olan ilgimi artırdı. İngiliz Kültürü ve Edebiyatı Yüksek Lisans Programı'nın açılışını görmek, yüksek lisans yapmayı düşünen biri olarak benim için de çok heyecan vericiydi.

Etkinliğin en unutulmaz yönlerinden biri, yarattığı sıcak atmosferdi. Resepsiyon, bölümümüzün girişindeki açık alanda, güzelce hazırlanmış kokteyl masaları, ikramlar, müzik ve pasta kesimiyle gerçekleştirildi. Öğrenciler, akademisyenler ve ailelerimiz bir araya gelip bu mutluluğu paylaşma şansına sahip oldular. Hocalarımızla sınıf ortamının dışında konuşmak, arkadaşlarımızın başarılarını kutlamak ve ailelerimizin bu sevincin bir parçası olduğunu görmek, etkinliği daha da anlamlı kıldı. Danışman hocalarımızla birlikte fotoğraflarımız çekildi. Arkadaşlarımızın ve hocalarımızın mutluluğunu görmek, kendi başarımızı kutlamak kadar benim için de anlamlıydı.

Benim için bu etkinlik, lisans yolculuğumun güzel bir kapanışı oldu. Yeni açılan İngiliz Kültürü ve Edebiyatı Tezli Yüksek Lisans Programı'nın bölümümüze ve üniversitemize önemli katkılar sağlayacağına inanıyorum. Bu güzel organizasyonda emeği geçen tüm akademisyenlerimize ve görevlilerimize teşekkür ediyorum. Özellikle öğrencilerine güvenen ve onları cesaretlendiren hocalarımızın desteğinin ne kadar önemli olduğunu bu süreçte bir kez daha gördüm. Bazen bir öğrencinin ihtiyacı olan tek şey ona güvenen bir rehberin desteğidir.

BİR KİTAP, BİR GELECEK

KTUDELL'DEN KARDEŞ OKULA UZANAN GÖNÜL KÖPRÜSÜ

KTÜ İngiliz Dili ve Edebiyatı Bölümü, "KTUDELL Kardeş Okul Kütüphane Projesi" kapsamında anlamlı bir sosyal sorumluluk etkinliğine daha imza attı. Üniversite personeli ve öğrencilerinin yoğun katılım ve desteğiyle yaklaşık iki yıldır yürütülen kitap bağışi kampanyasının ardından KTUDELL ve GSB Yomra Gençlik Merkezi iş birliğiyle Trabzon'un Sürmene ilçesinde bulunan Küçükdere Enver Dursun Yılmaz İlkokulu ziyaret edildi. Proje kapsamında toplanan kitaplar ve kırtasiye malzemeleri öğrencilere hediye edildi.

Ziyaret boyunca üniversite öğrencileri ve minikler arasında duygu dolu ve eğlenceli anlar yaşandı. Çocuklarla çeşitli oyunlar oynandı, boyama çalışmaları yapıldı. Günün en renkli ve akılda kalıcı anı ise öğrencilerin gelecek hayallerini parmak boylarıyla mühürledikleri anlar oldu. Bölüm öğrencilerinin bağımsız gençlik grubu "Great Waves We Create" adına özel olarak hazırlanan büyük panonun etrafında toplanan minikler, parmaklarına sürdükleri rengârenk boylarla panoya kendi izlerini bıraktılar. Her bir parmak iziyle birlikte gelecekte olmak istedikleri meslekleri abileri ve ablalarıyla büyük bir heyecanla paylaşan çocukların mutluluğu adeta gözlerinden okunuyordu. Her bir öğrenci hayalini bu özel panoya adeta bir imza gibi nakşetti. Okulda duygu dolu anların yaşanmasına sahne olan bu yaratıcı etkinlik, çocukların hafızalarında unutulmaz bir yer edindi.

Eğlenceli aktivitelerin ardından, bağışlarla temin edilen kitaplar ve kırtasiye malzemeleri sayesinde miniklerin heyecanı ve mutluluğu görülmeye değerdi. Yapılan proje sayesinde paylaşmanın ve dayanışmanın önemi bir kez daha görülmüş oldu. Ziyaret, okul yönetimi, öğretmenler ve öğrenciler tarafından büyük bir ilgiyle karşılandı. Gerçekleştirilen etkinlik sayesinde üniversite ile okul arasında hem güçlü bir gönül köprüsü kuruldu hem de üniversite öğrencileri tarafından miniklere kariyer açısından yol gösterildi. Böylelikle eğitimin yalnızca sınıf ortamıyla sınırlı olmadığı, sosyal sorumluluk, dayanışma ve paylaşma değerleriyle daha da güçlendiği ortaya kondu.

Projenin başarıyla tamamlanmasının ardından, desteklerini esirgemeyen tüm paydaşlara teşekkür edildi. KTUDELL, başta Küçükdere Enver Dursun Yılmaz İlkokulu Müdürü Özkan Kalkan ve okulun değerli öğretmenleri olmak üzere GSB Yomra Gençlik Merkezi Müdürü Osman Atmaca ve ekibine şükranlarını sundu. Ayrıca okul yönetimi de projeye öncülük eden Bölüm Başkanı Prof. Dr. Mustafa Naci Kayaoğlu ve Arş. Gör. Dr. Özlem Çakmakoğlu'na, etkinliğe fiziken ve manen katılan bölüm akademisyenlerine, KTÜ Kurumsal İletişim Koordinatörlüğü'nden Öğr. Gör. Dr. Belgin İpek'e, Edebiyat Fakültesi personeli Özgür Atay'a, Yomra GSB'ye ve katkı sunan tüm KTÜ personeli ile öğrencilerine içtenlikle teşekkür etti.

Paylaşmanın çoğalttığı sevgi ve kardeşlik duygularını öğrencilerle buluşturan KTUDELL AİLESİ, bu anlamlı dayanışma ruhunun gelecekte de büyüyerek ve güçlenerek devam etmesini temenni etti.

THE 4TH ISSUE OF TLN

Hear ye, hear ye! It's my pleasure to introduce the 4th issue of TLN!

For those who may not know, as KTUDELL students, we are lucky to have the opportunity to take part in real translation practices thanks to the guidance and support of our beloved instructors, including Asst. Prof. Dr. Hilal Öztürk Baydere and Asst. Prof. Dr. Muhammed Baydere, and Prof. Dr. Mustafa Naci Kayaoğlu.

This issue is another reflection of the hard work, creativity, and dedication of our fellow students. This issue is especially meaningful to me, as I had the chance to work as one of its editors. Being part of the editorial process was both exciting and rewarding, and I learned so much along the way. I would like to express my sincere gratitude to our instructors, whose guidance, patience, and support made this experience possible. Looking back, I can confidently say that this journey has been one of the most enjoyable and valuable parts of my academic life so far. We hope you enjoy reading it as much as we enjoyed preparing it.

Happy reading!

**Sude Yazgüli
Temel**

CELEBRATING THE 23RD GRADUATING CLASS OF **KTUDELL**

This year, the Department of English Language and Literature proudly celebrates its 23rd graduating class. Over the years, the department has provided students with not only academic knowledge but also valuable experiences, friendships, and opportunities for growth.

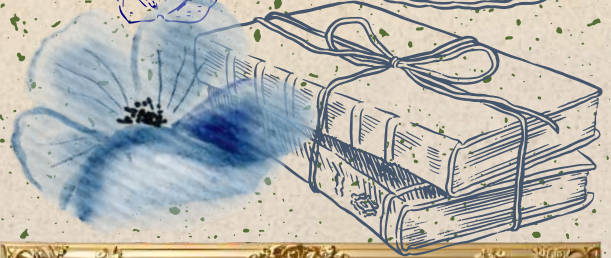
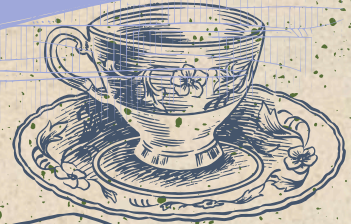
Throughout their years at KTUDELL, students have had the opportunity to explore literature, language, culture, and critical thinking while developing skills that will guide them in their future academic and professional careers. Beyond the classroom, the department has also provided a supportive environment where students build meaningful friendships, participate in various activities, and create lasting memories.

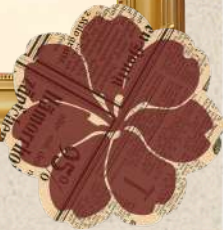
We congratulate all graduates on their achievements and wish them success and happiness in their future endeavours. Here's to many more years of growth, learning, and achievement in our department.

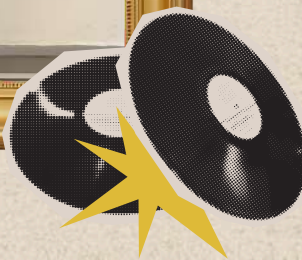

**Rüya
Mollamehmetoğlu**

ktudell

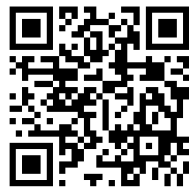
Çiftilli Gazete | Bilingual Newspaper

Lits & Bits

mosaics of lettrure world

VOICES ARE BETTER THAN ECHOES

Let's Stay in Touch
'til the Next Release!

litsnbits@ktu.edu.tr